

VAS-ÉS FEMMUNKÁS

Pontia oficială a Uniunii Muncitorilor în Fer, Metal și Chimică din România // A romániai vas, fém, vagy ipari munkások országos szövetségének hivatalos közlönye

Abonamentul: un an 100 lei, jum. an 50 lei
TELEFON 4-50-13

Apare la 1 ale fiecărei luni // Megjelenik minden hó elsején

Redacția și Administrația:
BUCUREȘTI, STR. CAZARMEI No. 11

1937. Május 1.

Az idők forgása meghozta a világ dolgozó proletáriátusának nagy ünnepét, Május elsejét. Milliós sziv dobog e nagy ünnepnapon, milliók és milliók vágyakoznak boldogabb jövőért, a szocialista társadalmi rend megvalósulásáért, a termelő eszközök szocializálásáért, a termelt javak igazságos elosztásáért. Május 1 a közös eszme, a proletáriátus közös céljának, az országhatárokon túli proletárszolidaritás szent ünnepe. Legyünk mi, romániai munkások is méltók Május 1 megünneplésére.

Ünnepeljük e nagy napot, nem mint a természet feléledésének, erdők, mezők és virágok új életrekelésének napját, hanem ennél messzebbmenően ünnepeljük a magasabbrendűség gondolatának eszményi ünnepét. Ilyen eszmény csak a dolgozó proletáriátus gondolatában és lelki vonásaiban lelhető fel. Ezért vagyunk mi szocialisták és ezért tudunk küzdelmes harcainkhoz mindig újabb erőt meríteni. Az élet küzdelmes forgatagában lehetnek apályok és dagályok, a sötétség elhomályosíthatja a nap sugarait, guzba lehet kötni a szabadságot, de az eszme nem tűr rabláncokat, halad a maga természetszerű pályáján, a fejlődés irányvonalán. A természetszerű fejlődéssel ellentétes eszmearamlatok elsatnyulnak és meghalnak. Meghalnak, mert nem az emberek állanak az idők fölött, hanem megfordítva, az idők parancsolnak az embereknek. Maga a kapitalizmus is csak addig birt létezősültséggel, amíg szolgálta az emberi fejlődést, a kultúrélet kibontakozásának felfelívelését. Azonban ma a kapitalizmus már nem létezősült, alkonyóban van. Hivatásának csak olyan mértékben felel meg, mint amilyen arányban a maga önző és hitvány egyéni érdekei megkövetelik. Megfullad a maga zsirjában, befejezi földi hivatását, kimullik, hogy átadja magát végleg a történelem lapjainak. De kimulása előtt még megpróbál egy utolsó erőfeszítést. Fasizmust hív életre és e csökevénytől esodát vár. Ettől a csökevénytől várja megújodását, fennmaradásának további eshetőségeit, létezősültségének felfrissített alapjait. Így akarja visszafordítani évszázadokra visszamenőleg az idők kerekét. Azonban elmúlt a csodák világa. A fasizmus csökevénye tarthat ideig-óráig, végig vonulhat az áramlat felettünk is, mint tomboló szél, hogy azután kisüssön a májusi nap áldást hozó sugara és összeolvassza a proletár ziveket egy közös érzésben, a felszabadulás iránti vágyban. A mai május 1 azért bír a multhoz képest kétszeres jelentőséggel, mert elérkeztünk az események ama fordulathoz, amikor a demokrácia és a diktatura, a szabadság és a zsarnokság között folyik az élet-halál harc. A ködfelhőkben immár mindig élesebben kezd kibontakozni az a reménysugár, amely körvonalazza a nyugateurópai demokráciának a diktaturákkal szembeni fölényét. Az utóbbi évek zürzavarai óriási feladatokat, új küzdelemteljes problémákat hoztak felszínre, melyekkel szemben a dolgozó proletáriátusnak állást kellett foglalni.

Az egyes országokban tért hódított fasizmussal szemben, a demokrácia alapján álló országok munkásai egyöntetűen foglaltak állást. Amíg ezen időpontig a munkástömegek ideológiai és politikai szempontból több részre oszlottak, addig a közös ellenséggel, a népek szabadságát és békéjét veszélyeztető diktaturákkal szemben megalkották a közös harci egységfrontot, amely hovatovább mind tisztultabb

légkör megteremtésére vezet. A közös harci egységfront ténye irányt szabott a munkásság szakszervezeti és politikai egységének megteremtésére is.

Valósuljon meg Május elsején a nagy gondolkodó mélyreható és időszerű jelszava: „Világ proletárijai egyesüljetelek“. Lelkileg kell egyesülni és összefogni a munkáserőknek, országhatárokon belül és túl, mert az egyesülés műve jelenti a békét, a szabadságot, a termelő munkát és a kollektív társadalmi rendszer felé vezető utat.

A szociáldemokrácia keretében, vagyis az ezt képviselő szociáldemokrata párthoz és ez irányú párhuzamosan haladó szakszervezetekben kell egyesülnünk mindazok, akik a proletáriátus nagy családjához tartozunk. A szociáldemokrácia, ma is, mint mindig az osztályharc és a marxista tudományos elvek és tanok alapján áll. A szociáldemokráciának politikai, taktikai, tudományi és elvi szempontokból illetően nincs mit revízió alá venni, megmarad a maga tiszta jellemében és mivoltában. Adva van tehát a kivétel út, abból a rettenetes nyomorból, amelyben szerveztlenségünk fogva bélesodródta a romániai munkástömegek. Május elseje az öntudatra ébredés napja kell legyen az országban dolgozó tömegek számára. Új erőt merítünk e napon a további küzdelemre, a végső győzelemre. De addig is, amíg eljön győzelmünk végső napja — aminek jönnie kell —, még ebben a kapitalista társadalmi és termelési rendszerben, az a feladatunk, hogy minél sürgősebben megjavítsuk életlehetőségeinket és munkafeltételeinket. Parancsoló szükségszerűség az, hogy kivezessük az állati sorshól.

Gondoljunk a sötét multra: mily messze voltunk ezelőtt a céltől. A rabszolgaság, a röghöz

Legyen ünnep ma...

*Legyen Ünnepe ma széles e világon!
Gyárak kormos füstje ég felé ne szálljon:
Álljon ma tétlenül minden kerék, csavar...
A munka embere ünnepelni akar!
Kék hegyeken innen, Tengereken túlon
Örömtűz lobogjon, örökmécses gyúljon;
Seregelyen össze, kit szorit a járom:
Legyen Ünnepe ma széles e világon.*

*Fekete gyáraknak leigázott népe;
Fekete bányáknak bus vakondok népe;
Ma ünnepet tartunk... Halld a hívó hangot!
Ne várd kongani a templomi harangot.
Azok tartanak most igazi ünnepet,
Akiknél nem pusztá szó csak a szeretet,
Szóljon bármily nyelven, lakjon bármily tájon:
Legyen Ünnepe ma széles e világon.*

*Legyen ma Ünnepe széles e világon!
A sok dohos műhely üresen hadd álljon
Csendüljön fel a dal: Erdőn, mezőn, réten
Keletre, nyugatra a nagy messzeségben,
Testvéreink vannak, amerre a dal száll,
Erősebbek vagyunk mi a sziklafalnál,
Megtörpan az önkény az összetartáson:
Legyen Ünnepe ma széles e világon.*

Zsoldos István

költött jobbagység, a szervezetlen bérmunkásság korszakai után benne vagyunk a marxi tudományos alapon megszervezett proletár tömegek modern munkásmozgalmában, ezernyi akadályokkal küzdve még, de világosan látva az utat és a célt, kezünkben a szellemi fegyverekkel, hogy a győzelmet kivívassuk. Az ércdus szikla sem adja ki ingyen, fáradság nélkül nemes tartalmát. A kohó és olvasztó kemence izzó tüze szabadítja meg a salaktól, üllő és kalapács, szerszámok és gépek formálják használható eszközzé, fogható fegyverré. Az emberi lélek és a tömegelő is csak ilyen megmunkálás után tisztul meg a butaság, a szolgaság, az állatias meghunyászkodás salakjaitól. A szocializmus tudománya, a szervezetség iskolája, a proletár osztályöntudat felébredése, a nemzetközi szolidaritás felismerése, a testvéri szeretet minden dolgozó embert összefűző új hitvallása: ezek azok a retorták, amelyekben át az emberformájú igavonó barom az emberiség új világát megteremtő szocialista munkássá nemesedik.

Ma több millió ember van meggyőződve társadalmi rendünk igazságtalanságáról, esztelen-ségéről, mint valaha. Ma több millió ember tudja, hogy a boldogságot való küzdelem, az emberi létért való harc a szocializmus megvalósításáért való küzdelemmel azonos. Mennél durvább, kiméletlenebb és kegyetlenebb az üldözés napjainkban, annál nagyobb a készség, erősebb az a meggyőződés, amely az emberiséget eltölti az érte való harcban.

A szocializmus eszméi számára a mostani idők, annyi megesufoltatás után, új korszakot jelentenek. A szocializmus eszméi a diktaturáknál nagyobb átütő erővel, szépséggel és belső tartalommal jelennek meg, hogy meghódítsák maguknak az elnyomott, üldözött, meghántott embert. Új humanizmus van kialakulóban. A megtévesztett emberiség új felismeréséből és vágyából emelkedik ki, hogy egybe foglalja mindazokat, akik felismerték, hogy csüggedtség és fáradság nélkül egy magasabb rendű társadalomért, az emberiségért küzdjenek és ennek a küzdelemnek eredményeként az utánuk jövő nemzedéknek a társadalmi haladás magasabb fokát nyujtsák.

Az eszme él, a megtévesztett, meghamisított, sirtalelt eszme él. Meghódítja a félrevezetetteket, a megtévesztetteket, a fáradtakat és elesüggedteket és tündöklő szépségében, magasabbrendűségében jár előttünk, hogy örökigazsággént hirdesse: soha, semmilyen körülmények között sem szabad feladni az emberiség megváltásáért folyó harcot.

Szervezkednünk kell szakmailag, hogy ezzel erőt és tekintélyt szerezzünk ellenfeleink előtt. A szocialista- és a szervezkedési eszmét vigyük el a sajtónkon keresztül minden munkás otthonába, hogy minden otthon és minden család érezzen és gondolkozzon a szocialista eszme és kollektívizmus magasabbrendűsége szellemében. Tegyük fogadalmat május elsején arra, hogy minden erőnk latbavetésével küzdünk és dolgozunk a szocialista társadalmi rend jövőjéért, a népek igazi békéjéért, a proletáriátus végső győzelméért. Erre kell minket tanítson Május elseje, ezért kiáltunk „Eljen Május elseje!“

